

Τα πάθη της Δημοκρατίας

Όταν ο Αύγουστος Κώνστας διόρισε τον ξάδελφό του, Ιουλιανό, Καίσαρα, τον παρουσίασε κατά τα ειωθότα στους λεγεωνάριους, προσφωνώντας τους «γενναίους υπερασπιστές της Δημοκρατίας». Βρισκόμαστε στο έτος 355 μ.Χ., η Δημοκρατία ή τέλος πάντων το ολιγαρχικό κατασκεύασμα που οι Ρωμαίοι πατρίκιοι παρουσίαζαν στους πληβείους σαν Δημοκρατία, είχε πεθάνει οριστικά πριν από τετρακόσια χρόνια, όμως ο απόηχός της εξακολουθούσε να επιβιώνει και η ρωμαϊκή αριστοκρατία συνέχιζε να αποκοιμίζει την πλέμπα με την ψευδαίσθησή της ύπαρξής της.

Από τότε, το δημοκρατικό όνειρο δεν έπαψε να στοιχειώνει τους πόθους των φτωχών και των απόκληρων για ελευθερία και ισότητα μπροστά στον νόμο. Πλήθος οι απόπειρες της χειραφέτησης, ισάριθμες και οι παλινορθώσεις των ολιγαρχικών καθεστώτων που φορούν πλέον τη δημοκρατική λεοντή εξαπατώντας τους σημερινούς πληβείους. Δεν είναι λοιπόν να απορεί κανείς, όταν ο κ. Ψυχάρης στην απογευματινή εφημερίδα του ονομάζει το πολίτευμα της πατρίδας μας «ανυπεράσπιστη δημοκρατία», ψέγοντας τους πολιτικούς, αρχηγούς, υπαρχηγούς και στελέχη, που «ξεπουλάν με κασέτες στην Ομόνοια» ο ένας τον άλλο. «Γλώττα λανθάνουσα» ή αντουανετική υπεροψία; Το Σύνταγμα ορίζει υπερασπιστές του πολιτεύματος τον ελληνικό λαό, όλους τους Έλληνες πολίτες.

Όμως στη σημερινή Ελλάδα δεν υπάρχουν «πολίτες». Υπάρχουν «υπήκοοι ιδιώτες», που ο κ. Ψυχάρης κι όλη η ολιγαρχία τους κολακεύουν προσφωνώντας τους «κυρίαρχο λαό». Όταν όμως ζορίζουν τα πράγματα, όταν το καθεστώς της ολιγαρχίας αρχίζει πραγματικά να κινδυνεύει από τις προσωπικές φιλοδοξίες και τις ίντριγκες των πολιτικάντηδων, τότε οι τσιριμόνιες πάνε στην άκρη και η «δημοκρατία» του κ. Ψυχάρη ζητά υπεράσπιση από τους δικούς της «λεγεωνάριους». Τους πολιτευτές όλων των βαθμίδων και όλων των αποχρώσεων.

Σπεύσατε πιστοί.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΔΕΛΗΒΟΡΙΑΣ